

Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Bolezen.

Boljše je, bolan biti na telesu, kakor na duši. *(Telesna bolezen more povzročiti le časno smrt, dušna bolezen pa lahko nakopiži tudi večno pogubljenje. Kdor je zdrav na duši, tudi veliko lažje prenaša telesne bolezni.)*

Kdor ni bil nikoli bolan, ne ve, kako je bolniku pri srcu. — Lahko tolaži bolnika, kdor je sam zdrav. — Ena unča bolezni se bolj čuti nego cent zdravja.

Bolniku se zdi vse grenko. — Kdor je bolan, ga jezi muha na steni. — Obračaj bolnika kakor hočeš, na najmehkejšem ležišču mu ni všečno. — Bolniku drugače ura bije nego zdravemu.

Za bolezni ni takega zdravila, da bi si človek prste lizal za njim. *(Poleg drugih težav, ki tarejo bolnika, mora uživati še grenka in neokusna zdravila, ki mu jih zapisuje zdravnik. V prenesenem pomenu je enako resnično, da tudi zdravila za dušne bolezni niso prijetna, zahtevajo premagovanje.)*

Bolnika ni treba vprašati, hoče li zdrav biti. *(Splošna resnica: samoobsebi je umevno, da se hoče vsakdo iznebiti tega, kar mu je neprijetno.)*

Ni treba vprašati bolnika marveč zdravnika *(Bolnik se sam ne more tako poznati, kakor zdravnik, ki je temeljito proučil razne bolezni. Kdor ima kako pregreho na sebi, je ne opazi tako kot drugi.)*

Bolezen prijah na konju, odhaja pa peš. — Bolniku je treba časa, da ozdravi. *(To je tolažba, če se bolezen le počasi odpravlja. Enako se polagoma odpravljajo tudi dušne bolezni.)*

Dolga bolezen, gotova smrt. — Kjer je bolnik v čumnati, je smrt pred vrati. — Bolezen je bliskanje smrti.

Bolnik varčuje samo pri čevljih *(ker ne more hoditi, sicer pa zdravljenje mnogo stane in vpoštevati je tud zamudo dela.)* — V boleznih beži denar pri vseh vratih. — Čimbolj bolnik medli, tembolj se zdravnik debeli.

Bolnik upa, dokler še diha. — Nihče ni tako bolan, da bi ne pričakoval izboljšanja. Drugačna bolezen, drugačno zdravilo. *(Velja zlati pri vzgoji.)*

Kdor je spoznal bolezen, je že napol ozdravel. *(Za neznano bolezen ni mogoče do-*

ločiti pravega zdravila. Tudi Pri dušnem poboľšanju je prva reč: spoznanje samega.)

Bolnikom manjka le ene reči, zdravim pa mnogo.

Najnevarneje je bolan oni, ki noče ozdraveti. *(Najnesrečnejši je grešnik, ki še volje nima, da bi se poboľšal.)*

Če je bolnik na mrtvaškem odru, je nepozno klicati zdravnika.

Četudi bolezen ne umori, vendar sledi zapusti. *(V telesnem in dušnem pomenu.)*

Novi listi in knjige.

1. Kosi Anton: *Iz življenja našega cesarja.* Povodom šestdesetletnice našega cesarja Franca Jožefa I. Založil izdajatelj v Srebišču. Tisk J. Blasnika nasl. v Ljubljani 1908. Cena 24 h. — Ta knjižica je posebno zato priporočljiva, ker mladini ne podaja dolgih in zamotanih opisovanj, marveč le najimunitnejše podatke iz cesarjevega življenja in nekaj mikavnih dogodkov ob posebnih prilikah.

2. Zbirka ljudskih iger. 7. in 8. snopič. Založila Kat. Bukvarna v Ljubljani 1908. Cena K 1-60. — Ta snopič ima tri igre z moškimi in tri z ženskimi vlogami: 1. Sinovo maščevanje ali Spoštuj očeta; 2. Za letovišcer; 3. Občinski tepček; 4. Dve materi; 5. Nežka z Bleda; 6. Najdena hči. Vse igre so jako mikavne, čestokrat ganljive. Ako se ne morejo na odru vpriporiti, bo že koristna zabava, ako se le čitajo z razdeljenimi vlogami. V prejšnjih 6 zvezkih je že priobčenih 22 iger, resne pa tudi šaljive vsebine.

Zastavica.

(Priobčil Fr. Kramar.)

Štiri črke zberi in sestavi v vrsto, ki svetnika naj pove ime. Zdaj še prvo črko brž odpravi, pa pove ime pregrehe ti grde.

Šaljivo vprašanje.

(Priobčil „Internus“.)

Katerega človeka smo najmanj veseli kadar poskoči?

(Rešitev in imena rešilcev v prihodnji številki.)

„Vrtec“ izhaja 1. dne vsakega meseca in štoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 78, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.